

VRIENDENKRING DER DUIKERS V.Z.W.
AMICALE DES PLONGEURS A.S.B.L.

10 juni 1969 OOSTDUINKERKE 10 juni 2019

50ste VERJAARDAG

Beste familie en vrienden,

Beste mevrouw, beste heer,

Het is begin juni 1969.

Ik ben 18 jaar oud en ik doe mijn militaire dienst bij de Zeemacht.

Mijn vrienden-dienstplichtigen en mezelf werden gevraagd om deel te nemen aan « la Marche du Souvenir » in Vielsalm. We volgen de training die van ons echte wandelaars zal maken.

Op een dag, tijdens het middagmaal, maakten we kennis met een onderofficier die onder zijn uniform een witte trui droeg. Wij waren geïntrigeerd omdat hij de enige was die deze witte trui droeg. Het onderscheidde hem van de vele andere aanwezige militairen.

Zijn zelfzekerheid,
zijn kalmte
en vooral zijn vriendelijkheid nodigde ons uit voor een gesprek.

Gedurende de ganse maaltijd sprak hij enthousiast over zijn specialisatie en over het belang van zijn zendingen. Ook over de risico's omdat er in dit werk geen ruimte is voor fouten. Hij sprak met veel warmte over de groepsgeest die heerste in de familie van de duikers-ontmijners en over de hechte kameraadschap tussen de collega's. Deze man, die gepassioneerd was door zijn werk, was een duiker-ontmijner en de beroemde witte trui was gewoon een onderdeel van zijn outfit.

Zijn naam was "Leon Godfrine".

Ik heb nooit die onderofficier met de witte trui, die er in geslaagd was om indruk te maken bij de jonge rekruten, terug gezien. Maar ik wist toen dat ik mijn ware roeping gevonden had. Er was een nieuwe wereld voor me opengegaan en Leon had me zijn zegen gegeven. Ik zou een duiker-ontmijner worden.

Een paar dagen later,

op 10 juni 1969,

50 jaar geleden,

Een ontmijningsmissie eindigde abrupt op een tragische manier. De omstandigheden en de precieze oorzaak van het ongeval zullen echter onbekend blijven. Want de dodelijke bom had geen enkele getuige gespaard. Leon en zes van zijn duiker-ontmijner collega's zijn bij de explosie in Oostduinkerke omgekomen.

Toen dit tragische nieuws de wereld werd ingestuurd veroorzaakte dit heel wat emoties bij de bevolking. Maar er was ook veel verbazing. Want weinig mensen wisten dat er jaarlijks tonnen explosieven uit de laatste twee oorlogen ontdekt werden en nog steeds ontdekt worden. Dat deze mannen en vrouwen hun leven dagelijks blijven riskeren om deze explosieven te neutraliseren en zo de veiligheid van iedereen te kunnen garanderen.

De tragedie in Oostduinkerke heeft diepe sporen nagelaten en heeft voor altijd een stempel gedrukt op echtgenotes, kinderen, familie en vrienden. Evenals op de groep duikers-ontmijners, die in een fractie van een seconde zeven van zijn eigen mensen heeft verloren.

Alfons Hoogewijs
Marcel De Beck
Cyriel Van Den Hoeck
Léon Godfrine
Robert Ryssens
Freddy Botte
François Mees

Vandaag zijn we bijeengekomen ter nagedachtenis van deze mannen. Om ze te eren want deze onbekende helden gaven hun leven voor onze veiligheid.

Laat ons ook denken aan onze andere vrienden ontmijners die ook het slachtoffer werden tijdens het uitvoeren van hun plicht.

Laten we ook denken aan de duikers-ontmijners en ontmijners die momenteel op missie zijn, niet alleen in België, maar over heel de wereld, waar ze hun gevaarlijke taak met professionalisme en toewijding uitvoeren.

De herdenking van deze tragedie is een manier om onze dankbaarheid, respect en bewondering te betuigen aan deze buitengewone vrouwen en mannen die ons waarden van moed, betrokkenheid en solidariteit hebben nagelaten.

Van harte bedankt voor uw aanwezigheid en voor uw eerbetoen.

Michel Goyens
Voorzitter
Vriendenkring der Duikers